

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Melani Confessoris, & Rodonensis Episcopi, qui floruit temporibus Clodouei Francorum regis, circa annum Domini 507. interfuitq[ue] Concilio primo Aurelianensi. Ex ea, quæ est in antiquis M. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Constantia eius.

ô Præses, me hac ipsa, quæ vides, sola Christi creatoris mei benignitate & potentia, consecratam esse. Et Præses; Adhuc Christum auribus me ingerere pergis? Ego te nouis supplicijs, ab ista confessione nominis, statim reuocabo. Cui Virgo Perge, inquit, sic enim me voti mei compositæ cæs. Tum Præses, acutissimas testas, cum rutilantibus prunarum ardore parari, & in ijs tenerrimum virginis corpus volutari iussit. At suæ virtutis obtutus ignis, non potuit castum virginei corporis bitaculum inflammare: sed toto in Deum Spiritu absorpta, placidè ad Dominum migravit.

VITA S. MELANII CONFESSORII

Vide Cæs. Baro in Notat. marty. rol. Roma. Item Tom. 6. Annal.

& Rodonensis Episcopi, qui floruit temporibus Claudi uel Francorum regis, circa annum Domini 507. Interfuitq; Concilio primo Aurelianensi. Ex ea, quæ in antiquis M.S. Codicibus, Cui per omnia consensit Petrus de Natalibus. Fuere autem & duo alij eiusdem nominis Episcopi, vnus quidem Veromandensis, alter verò Rhotomagensis.

6. Ianuarij. Patria eius.

Claret missus.

Sollicitudo & charitas in subditos.

MELANIUS Rodonensis Antistes, Venetiensi villa, cui Plautio nomen, oritur. Inter cætera virtutum insignia, maximè aduersus dæmones potentia viguit. Vnde frequentes ad eum, malignis obsessi spiritibus confluebant, quos ille mira facilitate curabat. Excubabat pro subditorum salute, in oratorio suo Plautio rugiter, assiduisque à Deo precibus & lachrymis, contra dæmonum insidias, opem implorabat. Accidit verò die quodam, vt quidam obsessus, rabie desperationis adactus, laqueo vitâ abrumperet. Quod simul

simulac ad aures viri sancti lamentabili multorum clamore percrebuit, ille hominem miseratus, tota mente ad orationem conuersus, defunctum non modo suscitauit, sed diuina ope, demonio etiam expiatum, ad sanctioris vite institutum induxit.

Tandem post multa virtutum insignia, mente iugiter caelo intentus, è presenti saeculo, ad beatam immortalitatem migravit. Cum verò sacræ eius reliquiæ ad tumulum deferrentur: viri duodecim in turri quadam vinculis constricti, implorato eius auxilio, scissa per medium turri, soluti & incolumes exierunt, gaudioque incredibili exultantes, sacrum funus comitati sunt.

VITA S. ANDREAE CORSINI, EPISCOPI Fesulanis, Ordinis Carmelitarum. ex ea que est apud Surium, fide dignissimum. Obijt sacer Antistes Anno Domini 1373. etatis suæ 71. Postquam se discessit annis 12.

Mortuum
demoniacis
suscitat &
liberat.

Moritur vir
sanctus.

Captiuus
liberatus
intercessio-
ne eius.

Vide Anno-
tat. Ioannis
Molanji in
martyr. Of-
uardi.

ANDREAS Corsinus, Florentiæ ex Corsinorum nobili familia, patre Nicolao, matre verò Peregrina, natus fuit. Quibus cum nihil antiquius sancta religione esset, primogenitum suum perpetuo D. Virginis seruitio consecrare voverunt. Lægo enim sterilitatis opprobrio laborantes, singulari Virginis beneficio, Andream hunc conceperant. Mox igitur optimis litterarum & morum disciplinis imbutum, parentes incredibili amore prosequabantur: & eximiam, cum ex venusta corporis specie, tum ex præclaris eius virtutum actionibus, voluptatem capiebant. Sed postquam transmissis puerilibus annis, cupiditati habenas laxare cœpit, vsque adeò, vt omni spe melioris

6. Ianuarij
Genus eius

Vorum pa-
rentum S.
Andræ.